

РЕШЕНИЕ

№ 920

гр. София, 12.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 05.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5973** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

5

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,

Образувано е по жалба на Х. Н. С. от [населено място] срещу Заповед №64693/21.07.2011 година на ВНД Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че административният орган неправилно е приел, че са отнети 45 контролни точки на оспорвания, тъй като реално отнети са 32 контролни точки, като наред с това, не е взел предвид обстоятелството, че оспорваният е положил успешно изпит за възстановяване на точки, което се удостоверява от протокол за проведен изпит от 27.03.2010 година, който факт е удостоверен и в Справката, приложена по делото. Сочи се още, че от посочените и влезли в сила наказателни постановления е видно, че са отнети 32 контролни точки. Иска се отмяна на заповедта и задължаване на ответника по оспорването да върне свидетелството за управление на оспорвания..

В съдебно заседание-оспорваният- Х. Н. С. от [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат Б., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по оспорването- ВНД Началник отдел "Пътна полиция" при

СДВР [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142 ГПК/ приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК, прие за установено следното:

Със Заповед №64693/21.07.2011 година на ВНД Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР е разпоредено изземването на свидетелството за управление на оспорвания за това, че с влезли в сила 6 наказателни постановления от 02.07.2007 година, от 01.12.2007 година, 21.04.2008 година, 26.11.2008 година, 14.12.2009 година и 29.06.2011 година са отнети 41 контролни точки.

Заповедта е връчена на оспорвания лично срещу подпис едва на 29.05.2012 година.

Първото Наказателно постановление № 1401/02.07.2007 година, не е приложено по делото от страна на ответника по оспорването, същото бе изискано от ОД на МВР П., и бе представено друго наказателно постановление от друга дата-

Второто Наказателно постановление № 166420/01.12.2007 година, е влязло в сила на 23.09.2008 година и с него са отнети на оспорвания 16 контролни точки. По делото не се съдържат доказателства, сочещи, че оспорваният е обжалвал наказателното постановление и то да е отменено респективно на това да има друга дата на влизане в сила.

Наказателно постановление № 2015/448/21.04.2008 година не е приложено по делото, а е приложено друго от РУП- Ч. и с друга дата- не дата 21.04.2008 година, а дата 21.03.2008 година и то без да има отбелязване дали същото е обжалвано, кога е връчено на жалбоподателя и изобщо дали е влязло в сила.

Наказателно постановление № 156410/26.11.2008 година, с което на оспорвания е наложена глоба в размер на 50 лева и са отнети 8 контролни точки, е обжалвано от страна на оспорвания пред СРС, но с Определение от 25.02.2010 на СРС 107 състав по нахд № 2352/2010 година е прекратено производството по делото поради необжалваемост на наказателното постановление. С Определение № 1838/04.06.2010 година, постановено по адм.дело № 4100/2010 година по описа на АССГ е оставено в сила определението на СРС. Върху самото наказателно постановление има отбелязване, че същото е влязло в сила на 12.06.2010 година.

С Наказателно постановление №13985/14.12.2009 година на оспорвания е наложена глоба в размер на 50 лева и са отнети 6 контролни точки.

Оспорваният обжалвал това постановление пред СРС, а последният с Определение от 25.02.2010 година, постановено по нахд №2351/2010 година прекратил производството по делото поради необжалваемост на наказателното постановление. Определението на СРС е оставено в сила с Определение № 1774/01.06.2010 година, постановено по адм.дело № 3947/2010 година по описа на АССГ. Върху наказателното постановление е отбелязано, че е влязло в сила на 09.06.2010 година.

С Наказателно постановление № 64693/29.06.2011 година на оспорвания е наложена глоба в размер на 50 лева и са отнети 6 контролни точки. Върху наказателното постановление е отбелязано, че е влязло в сила на 21.07.2011 година.

По делото са приложени служебна бележка, изходяща от ответника по оспорването, удостоверяваща вида и броя на наказанията на оспорвания, както и

общия брой на отнетите контролни точки-45 на брой, Удостоверение за преминато допълнително обучение на Х. Н. С. от дата 27.03.2010 година, съгласно чл.157, ал.3 от ЗДВП.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София- град намира предявената жалба за процесуално допустима, подаден в преклузивния срок по чл.149 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес на обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

Оспорената Заповед №64693/21.07.2011 г., с която ВНД Началник отдел "ПП" при СДВР наложил на Х. Н. С. принудителна административна мярка по чл.171, т.4 ЗДВП-изземване на свидетелството за управление, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При преценката, съдът следва да провери дали актът е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните предпоставки за издаване то му и съобразен ли е актът с целта на закона.

В разглеждания случай, атакуваната заповед е издадена от компетентен орган-това е ВНД Началник отдел „ПП“ при СДВР, на когото изрично по силата на известната на съда Заповед №І-1393/09.08.2007 г., Министърът на вътрешните работи на основание чл.189, ал.1 и ал.4 е конкретизирал органите за контрол по спазването правилата за движение и техническа изправност на МПС, измежду които фигурират и Началник отдел "ПП" и им е предоставил правото да налагат принудителни административни мерки по чл.171 ЗДВП. Между страните няма спор, че лицето Б. М. П. заема длъжността- ВНД Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР.

Заповедта отговаря на изискванията за форма и съдържа предвидените в чл.59 АПК/приложим по силата на препращащата норма на чл.171, ал.4 ЗДП/ задължителни реквизити, мотивирана е с означение на фактическите и правните основания по издаването и-чл.171, т.4, от ЗДВП.

При издаването на заповедта, административният орган е нарушил процесуално правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материалноправните. Разпоредбата на чл.171, т.4 ЗДП постановява, че за осигуряване движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, спрямо водач, който не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 ЗДП-при отнемане на всички контролни точки и губещ придобитата правоспособност, да върне свидетелството си за управление в съответната служба на МВР, се прилага принудителна административна мярка-изземване на свидетелството за управление. Така очертани, предпоставките за налагане на принудителната административна мярка, се свеждат до: установяване по надлежен ред изчерпване на контролните точки и неизпълнение на задължението за връщане на свидетелството за управление. Първоначалният максимален размер на контролните точки на водач на МПС, е определен в Наредба №І-/2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на МПС и нарушенията, за които се отнемат. Разпоредбата на чл.2, ал.1 от цитираната Наредба постановява, че първоначалният максимален размер на контролните точки за отчет на извършените нарушения на правилата за движение по пътищата от водачите на

моторни превозни средства е 39,а в чл.3, ал.1 от Наредбата подробно са регламентирани нарушенията на ЗДВП, водещи до отнемане на контролни точки от първоначалния максимален размер.В чл.7 от Наредбата е предвидено,че отнемането на свидетелството за управление на МПС по чл.157,ал.4 ЗДВП,се извършва с издаването на заповед за принудителна административна мярка по чл.171,т.4 от ЗДВП.

В настоящия случай, административният орган не е събрал доказателства за това посочените и цитирани в заповедта наказателни постановления и то две от тях-от дата 02.07.2007 година и от 21.04.2008 година дали са влезли в сила. По делото тези две наказателни постановления изобщо не бяха представени, а бяха представени други ,нецитирани в заповедта . На второ място, в заповедта никъде е посочено, колко на брой са точките след възстановяването на 1/3 при положения от страна на оспорващия изпит за възстановяване на контролни точки от 27.03.2010 година. На следващо място, в сачмата заповед изрично е отбелязано отдолу, че свидетелството за управление на МПС на оспорващия е отнето на дата 23.01.2011 година/ незначайно как и в последствие на дата 21.07.2011 година е издадена тази Заповед за изземване на свидетелството за управление на МПС, което няма как да стане ,при положение ,че свидетелството е отнето/ т.е няма как да се из земе нещо ,което вече не се намира у оспорващия. Наред с това ,по цитираните в заповедта само четири наказателни постановления/ влезли в сила/ реално са отнети контролни точки, които сумарно дават 36 точки , а не 39, респективно на това 41, както е посочено в заповедта, при което наложената ПАМ е незаконосъобразна, защото административният орган не е събрал доказателства за влизане в сила на наказателните постановления/ за две/ и за общия размер на отнетите брой контролни точки. Соченото от ответника по оспорването неизпълнение от страна на оспорващия на визираното в чл.157,ал.4 ЗДВП-задължение да върне свидетелството си за управление в съответната служба на МВР при изчерпване на контролните точки не е налице.

Д. на оспорващия и на неговия процесуален представител, че наказателното постановление от 08.11.2011 година не е влязло в сила, изобщо не може ад бъде споделен от настоящата съдебна инстанция,защото това наказателно постановление не е цитирано в заповедта и въпросът дали е влязло в сила или не , е ирелевантен за спора, предмет на делото. Наред с това, съдът не обсъжда и останалите твърдения ,че други наказателни постановления не са влезли в сила ,защото предмет на съдебна проверка е само и единствено заповедта за налагане на ПАМ, респективно на това, посочените в нея наказателни постановления дали са влезли в сила.Настоящата съдебна инстанция намира за уместно да отбележи и подчертае, че ПАМ са различни от административните нарушения и от административните наказания. Административната принуда е психическо или физическо въздействие върху съзнанието и поведението на адресатите на административно-правната норма,тя е правова принуда/нормативно установена е/,вид държавна принуда и се реализира с индивидуални административни актове,които имат персонално определени адресати.ПАМ са действия по прилагането на диспозицията на административно-правната норма,а административните наказания-са действия по прилагане на нейната санкция,административните наказания се прилагат само при извършено административно-нарушение,а ПАМ и при опасност от нарушения и дори за предотвратяване на вредните последици от юридически събития/бедствия, епидемии и други/.Принудителните административни мерки имат временен характер и не са вид наказание, каквото е твърдението на оспорващия.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че атакуваната заповед не отговаря на условията за редовно действие на административните актове и подлежи на отмяна. Съдът не притежава правомощия да разпреди връщане на Свидетелството за управление на МПС на оспорващия / каквото искане има в жалбата/, защото изземването и връщането се осъществяват от органи, изрично овластени за това и съдът не притежава правомощия в тази насока.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.173,ал.2 АПК, Административен съд-софия- грз

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед №64693/21.07.2011 година на ВНД Началник отдел” Пътна полиция” при СДВР,С КОЯТО ПОСЛЕДНИЯТ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.171,Л.1,Т.4 ОТ ЗДВП НАЛОЖИЛ ПАМ НА Х. Н. С.- ИЗЗЕМВАНЕ НА СВИДЕТЕЛСТВОТО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МПС.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия и на ответника по оспорването.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в14 дневен срок от получаване на препис от решението, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: